

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20C/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117213067
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6117213067.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobcu F. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XX, W. W., právne zastúpený JUDr. Alena Babišová, advokátka, so sídlom Pestovateľká 18, Banská Bystrica, IČO: 37 959 867 proti žalovanému Mesto Banská Bystrica, so sídlom Československej armády 26, Banská Bystrica, IČO: 00 518 476, o zaplatenie 15 084,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcovi vo výške 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 15 084 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 15. 05. 2017 až do zaplatenia s trovami konania.

2. V priebehu pojednávania žalobca po vyjadrení žalovaného a po pojednávaní zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 8604 Eur s tým, že predmetom konania zostala suma 6480 Eur s 5 % úrokom z omeškania od 15. 05. 2017 až do zaplatenia.

3. Žalobca si nárok uplatnil s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., kde v zmysle zákona bolo zriadené vecné bremeno a zákon odkazuje na ustanovenia § 151n až 151p OZ.

4. Žalovaný po čiastočnom späťvzátí žaloby nerozporoval vecné plnenie k parcele C-KN č. XXXX/XX o výmere 360 m2, namietal výšku, ktorú si žalobca uplatňoval 9 Eur za m2 podľa hodnoty určenej realitnými kancelárkami a navrhol, aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť podľa znaleckého posudku, ktorý žalobca do konania predložil a ktorý žalovaný nerozporoval.

5. Zo žaloby a z vyjadrenia žalobcu bolo zistené, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. ú. H., obec W. W., parciel registra C č. XXXX/11 o výmere 360 m2 zastavenej plochy a nádvorí, parcely č. 1951/55 o výmere 10 m2 orná pôda a parcely č. 1951/57 o výmere 468 m2 orná pôda. Na parcele č. 1947/11 sa nachádza miestna komunikácia a na ostatných parcelách sa nachádza zeleň s inžinierskymi sieťami - verejnou kanalizáciou, k čomu predložil fotodokumentáciu. Žalobca si uplatnil finančnú náhradu za predmetné parcely, pričom vychádzal z ustanovenia § 1 a § 2 zákona č. 66/2009 Z. z..

6. Žalobca listom zo dňa 26. 09. 2013 požiadal žalovaného o odpredaj pozemkov alebo o uzavretie nájomnej zmluvy. Žalovaný listom zo dňa 28. 10. 2013 uviedol, že vysporiadanie pozemkov pod

komunikáciami rieši v súlade so zákonom č. 66/2009 Z. z. a nedisponuje voľnými pozemkami na zámenu. Neprišiel ani k odkúpeniu ani k prenájmu pozemkov. Žalobca listom zo dňa 15. 12. 2015 požiadal o vysporiadanie žalovaného zámenou zmluvou. Zistil, že žalovaný disponuje vlastnými pozemkami i napriek tomu, že tvrdil, že voľné pozemky nemá.

7. Žalovaný pozemok žalobcu zastavaného miestnou komunikáciou dlhodobu užíva pre účely verejnej dopravy obyvateľmi Mesta Banská Bystrica. K predmetnej stavbe prináležia príslušné pozemky slúžiace pre účely mestskej kanalizácie. Z týchto dôvodov žalobca pozemky nemôže užívať ani iným spôsobom s nimi disponovať. Z dôvodu, že žalovaný odmietol pozemky odkúpiť, užíva ich z titulu vecného bremena. Žalobcovi nie je ochotný uhradiť žiadnu finančnú náhradu, nedošlo k zámene pozemkov, preto si žalobca uplatňuje finančnú náhradu za dva roky spätne odo dňa podania žaloby, t. j. za obdobie od 15. 05. 2015 do 15. 05. 2017 9 Eur za m² a rok s poukazom na predložené odhady vypracované realitnými kancelármi.

8. Žalovaný k žalobe uviedol, že nie je z nej zrejmé, na ktorých parcelách sú inžinierske stavby vo vlastníctve mesta. Mesto nevlastní žiadnu verejnú kanalizáciu a nie je ani jej správcou. Spochybnili výmery pozemkov a cenu pre výpočet náhrady. Miestne komunikácie žalovaný nadobudol od štátu zo zákona a nemalo možnosť vyjadriť vôľu k prevodu majetku štátu na obce. Bolo povinné majetok zverený štátom prijať, starať sa oň. Štát v roku 2009 prijal zákon č. 66/2009 Z. z. účinný od 01. 07. 2009. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav a od účinnosti zákona užívanie týchto pozemkov nie je bez právneho dôvodu. Zákon neupravuje otázku náhrady za zriadenie vecného bremena. Do úvahy by pripadala možnosť, aby sa vlastníkovi trpiaceho pozemku priznal náhradný pozemok alebo konanie o pozemkových úpravách. Žalovaný listom zo dňa 28. 10. 2013 oznámil žalobcovi, že nedisponuje voľnými pozemkami na zámenu a vysporiadanie pozemkov rieši v súlade so zákonom č. 66/2009 Z. z.. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v celom rozsahu s poukazom na trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu, ktorá uplynula dňa 02. 07. 2012 a žaloba bola podaná dňa 15. 05. 2017.

9. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že parcela č. 1947/11 je zastavaná cestou, prešla na mesto, mesto ju má v evidencii. Čo sa týka parcel č. 1951/55 a č. 1951/57 ide o súkromnú parcelu, ku ktorej žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, nie je ani ich správca ani ich vlastník. Poukázal na zákon č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a kanalizáciách. Zároveň žalovaný uviedol, že verejná zeleň v starostlivosti mesta je vedená na pasporte, kde sú vyznačené plochy, o ktoré sa mesto stará. Mesto Banská Bystrica má prijaté VZN č. 8/2008 o tvorbe, údržbe a ochrane zelene a v žalobe parcely označené ako verejná zeleň č. 1951/55 a č. 1951/57 nie sú v zmysle VZN verejnou zeleňou, nie sú evidované v pasporte zelene a záhradnícke a rekreačné služby mesta tieto parcely nespravuje, nekosí, neudržiava. Z uvedeného je jednoznačné, že žalovaný nie je vecne pasívne legitimovaný k uvedeným parcelám. K finančnej náhrade za parcelu C-KN č. XXXX/XX o výmere 360 m² žalovaný predložil ZP č. XX/XXXX, ktorý bol vypracovaný pre konanie sp. zn. 7C/113/2009 na právne zhodnom skutkovom základe, kde bola určená všeobecná hodnota nájmu na sumu 4,16 Eur/m²/rok. Zotrvál na vznesenej námietke premlčania.

10. Žalobca podaním zo dňa 21. 03. 2018 zobral žalobu čiastočne späť do sumy 8604 Eur s tým, že si za parcely č. XXXX/XX a č. XXXX/XX neuplatňuje finančnú náhradu z dôvodu, že nie sú majetkom mesta a nejedná sa o verejnú zeleň. Naďalej zotrval na žalobe ohľadne pozemku C-KN č. XXXX/XX vo výške 9 Eur za m². Zároveň žalobca predložil znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorým bola stanovená hodnota nájmu za predmetnú parcelu na sumu 6,463 Eur/m²/rok, čo predstavuje pri výmere 360 m² za rok sumu 2326,68 Eur, za dva roky 4653,36 Eur.

11. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 20C/29/2017 - 148 zo dňa 27. 03. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/157/2018 zo dňa 05. 06. 2019 tak, že žalobe čiastočne vyhovel a predmetné rozhodnutie bolo potvrdené druhoinštančným súdom. Doplniacim rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica č. k. 20C/29/2017 - 170 zo dňa 24. 04. 2018 rozhodol o úroku z omeškania.

12. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5Cdo/175/2019 zo dňa 27. 04. 2022 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/157/2018 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/29/2017 v spojení s doplniacim rozsudkom zo dňa 24. 04. 2018 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

13. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že predmetom posudzovania v prejednávanej veci je v zmysle dovolateľom nastolenej právnej otázky otázka výšky náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom vzniknutým podľa zákona č. 66/2009 Z. z. vlastníka pozemku, na ktorom je zriadená stavba, ktorá je povolená podľa platných právnych predpisov a prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Dovolací súd upriamil pozornosť na ustanovenie § 151o ods. 1 OZ, podľa ktorého vecné bremená vznikajú aj zo zákona v prípadoch, v ktorých to osobitný právny predpis výslovne ustanovuje a takýmto zákonom je aj zákon č. 66/2009 Z. z. Z účelu ochrany vlastníctva možno vyvodiť povinnosť štátu chrániť vlastníka aj pri rozhodovaní o intenzite a rozsahu zásahu do vlastníctva. Materiálnou podmienkou núteného obmedzenia vlastníctva podľa Článku 20 ods. 4 Ústavy je podmienka primeranej náhrady za zákonom určené nútené obmedzenie vlastníctva. Primeraná náhrada nemusí byť v peniazoch, zákon č. 66/2009 Z. z. v § 2 ods. 1, 2 ustanovuje, že obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Ak sa neuplatní postup podľa ods. 1 usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

14. Zákon č. 66/2009 Z. z. nerieši otázku primeranej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemku vecným bremenom za dobu od jeho obmedzenia do doby konečného majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva spôsobom predpokladaným v § 2 ods. 1, 2 zákona. Vlastníci stavieb nemôžu užívať cudzie pozemky pod stavbami bezodplatne tým skôr, že nie sú zákonným spôsobom motivovaný ani nútený vyriešiť právny režim pozemkov pod stavbami, poskytnutím náhradného pozemku alebo v konaní o nariadení pozemkových úprav. Dovolací súd sa preto domnieva, že spravodlivú rovnováhu medzi záujmami vlastníkov pozemkov pod stavbami a vlastníkov stavieb možno dosiahnuť priznaním spravodlivej náhrady za nútené obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom za dobu od vzniku obmedzenia do konečného majetkovoprávneho usporiadania vzťahov. Najvyšší súd SR poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. 42/2015 čomu zodpovedá ustanovenie § 128 ods. 2 OZ. Náhrada za nútené obmedzenie vlastníckeho práva má byť podľa Článku 20 ods. 4 Ústavy SR primeraná tak, aby zásadne vyvážila ujmu vzniknutú zásahom do vlastníckeho práva. Treba určiť aká náhrada a kedy, za akých podmienok je primeraná. Primeraná náhrada má reálny nepredstieraný význam a slúži vlastníkovi ako príspevok na náhradu ekonomických strát na výnose z majetku, ktorý môže užívať iba v obmedzenej miere. Pri zvažovaní výšky primeranej náhrady treba zreteľ brať na intenzitu, rozsah a dĺžku trvania núteného obmedzenia vlastníka. V prejednanom prípade treba vychádzať zo skutočností, že vlastníka pozemku pod stavbou, ktorá prešla do vlastníctva vyššieho územného celku alebo obce je fakticky obmedzený v držaní svojho majetku v jeho užívaní, v požívaní jeho plodov a úžitkov ako aj v nakladaní alebo akejkoľvek dispozícii s ním, keďže ide o pozemok zastavaný miestnou komunikáciou. Rovnako treba prihliadať na dĺžku trvania obmedzujúceho zásahu. Irelevantné je, že zákonodarca zrejme nepredpokladal trvanie obmedzujúceho zásahu po taký dlhý čas ako k nemu v skutočnosti dochádza.

15. Dovolací súd v bode 37 svojho rozhodnutia z hľadiska hospodárnosti konania upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 8Cdo/17/2019, ktoré v ods. 44 vychádzajúc z rozhodnutia č. k. 3Cdo/94/2014 uvádza, že vecné bremeno vzniklo in rem a jeho vznik nemožno samostatne posudzovať v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. I.ÚS 474/2013 vo vzťahu k vecnému bremenu zriadenému podľa zákona č. 182/1993 Z. z. konštatoval, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, tento nárok je len jeden a má ho len ten vlastníka zaťaženého pozemku, ktorý túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena. S ohľadom na uvedené treba posudzovať aj určenie počiatku plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

16. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Žalobca vzal v priebehu konania žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 8604 Eur. Súd z dôvodu späťvzatia za súhlasu žalovaného konanie v tejto časti zastavil.

14. Podľa článku 20 ods. 4 Ústavy SR vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

15. Podľa článku 11 ods. 4 ústavného zákona č. 23/1991 Z. z., ktorým sa uvádza listina základných práv a slobôd, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

16. Podľa § 128 ods. 2 OZ vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

17. Podľa § 151o ods. 1 OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe záveru, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len pozemok pod stavbou).

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom, môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území.

20. Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona ak sa neuplatní postup podľa ods. 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní sa prihliada na potrebu vlastníka stavby.

22. Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním alebo formou finančnej náhrady ak v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady, ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m², ak o to požiadala vlastník pozemku.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

24. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

25. V konaní medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností parcely registra C-KN č. 1947/11 o výmere 360 m² zastavené plochy a nádvorí.

26. V zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. vzniklo vecné bremeno zo zákona zriadené v prospech vlastníka stavby podľa § 4 ods. 1 a zákon odkazuje na ustanovenie § 151n až § 151p OZ. V konaní nebolo sporné, že v zmysle zákona § 1 ods. 1 nedošlo k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k predmetnému pozemku pod stavbami, nedošlo k zámene pozemkov ani k vyplateniu finančnej náhrady.

27. Zákon č. 66/2009 Z. z. bol prijatý za účelom usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku. Z uvedených dôvodov nemožno pri jeho výklade aplikovať iný špeciálny právny predpis. Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona nemožno chápať tak, že by vlastníkovi pozemku do pridelenia náhradného pozemku respektíve do vykonania pozemkových úprav nevzniklo právo na poskytnutie náhrady za vecné bremeno, ktorým je jeho pozemok zaťažený zo zákona. Bolo by v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva ak by vlastníkovi pozemku neprislúchala náhrada za zákonom zriadené vecné bremeno zaťažujúce jeho pozemok.

28. Zákon č. 66/2009 Z. z. v § 2 ods. 1 nestanovuje obci, respektíve vyššiemu územnému celku žiadnu lehotu, v ktorej obec môže vlastníkovi pozemku poskytnúť náhradný pozemok ani lehotu, v ktorej musí dôjsť k pozemkovým úpravám v zmysle zákona č. 330/1991 Zb. Mohlo by dôjsť k tomu, že obec vlastníkovi pozemku po dlhú dobu trvajúcu i viac rokov neposkytne náhradný pozemok prípadne konanie o pozemkových úpravách, ktoré možno začať na návrh obce bude trvať dlhú dobu. V takom prípade by bol vlastník pozemku nútený po vopred neurčenú dobu trpieť užívanie pozemku v jeho vlastníctve zo strany obce z titulu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez nároku na akúkoľvek náhradu. To by znamenalo zvýhodnenie postavenia obce na úkor postavenia vlastníka. Ak by zákonodarca mienil zákonom č. 66/2009 Z. z. zriadiť v prospech obce právo zodpovedajúce vecnému bremenu bezodplatne vyjadriť by to *expressis verbis* priamo v tomto zákone, čo však zo zákona nevyplýva, nemožno to vyvodiť ani z § 4 ods. 2 zákona, ktorý nerieši právny stav zo zákona vzniknutého vecného bremena do pozemkových úprav, keď obmedzuje len vlastníka pozemku a nerieši náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, čo je v rozpore s ústavou a so zákonom. Z ustanovenia § 4 ods. 2 vyplýva dočasnosť obmedzenia výkonu vlastníckeho práva, ale absentuje doba, dokedy je povinný subjekt dať podnet na pozemkové úpravy, prípadne zmluvne dojednať iné právo, ktoré zákon tiež nijako nešpecifikuje (§ 4 ods. 1).

29. Súd po rozhodnutí dovolacieho súdu vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby s poukazom na rozhodnutie NS SR č. k. 5Cdo/175/2019, č. k. 8Cdo/17/2019 a č. k. 3Cdo/94/2014 z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovaným s poukazom, že nárok je premlčaný a zároveň uplatnený nárok nezodpovedá primeranej náhrade za vecné bremeno. Žalobca na žalobe zotrval tak ako bola podaná a zdôvodnená aj napriek rozhodnutiu NS SR i keď si uvedomuje jeho právnu záväznosť, s jeho názorom sa nestotožňuje a domáha sa náhrady tak ako mu bola priznaná prvostupňovým a druhoінštančným súdom, potom má za to, že nárok nie je premlčaný.

30. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu s poukazom na vyššie citované rozhodnutia NS SR s tým, že nárok žalobcu je premlčaný. Ide o objektívnu trojročnú premlčaciu lehotu, ktorá začína plynúť dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z.. Žalovaný mal za to, že u žalobcu nie sú splnené ani podmienky v zmysle Článku 20 ods. 4 Ústavy SR a § 128 ods. 2 OZ, lebo sa nejedná o nútené obmedzenie vlastníckeho práva a nie sú splnené predpoklady, a to verejný záujem nevyhnutná miera obmedzenia a na základe zákona, keďže v danom prípade dochádza k obmedzeniu priamo zákonom č. 66/2009 Z. z.. Žalovaný mal za to, že v prípade, že by zákonodarca chcel priznať náhradu urobil by to priamo v zákone, v ktorom sa však takéto ustanovenia nenachádzajú.

31. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku, súd sa touto námietkou musel prioritne zaoberať, keďže premlčaný nárok nie je možné priznať.

32. V danom prípade nebolo sporné, že na daný nárok, a to nárok ako náhrada za vecné bremeno vznikol podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z. z.. Tak ako uviedol dovolací súd v bode 37 svojho rozhodnutia vecné bremeno vzniklo *in rem* a nie je možné jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, nárok je len jeden a má ho ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena.

33. V konaní nebolo sporné, že žalobca je jediným vlastníkom, ktorý predmetné nehnuteľnosti vlastnil v čase vzniku vecného bremena, nadobudol ich v dedičskom konaní D1829/1988, D1309/86, rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 02. 03. 2005 a rozhodnutie zo dňa 10. 11. 2016 s tým, že ku dňu účinnosti 01. 03. 2009 zákona č. 66/2009 Z. z. bol vlastníkom v čase vzniku vecného bremena a trojročná premlčacia lehota je všeobecná, plynie odo dňa účinnosti zákona a táto uplynula 01. 03. 2012. Žalobca žalobu podal dňa 15. 05. 2017, t. j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Premlčaný nárok súd nemôže priznať podľa § 100, § 101 OZ. Žalovaný sa premlčania dovolal. Z týchto dôvodov potom súd žalobu žalobcu zamietol.

34. Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný uplatnil si nárok na náhradu trov tohto konania. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP ako úspešnej strane sporu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.